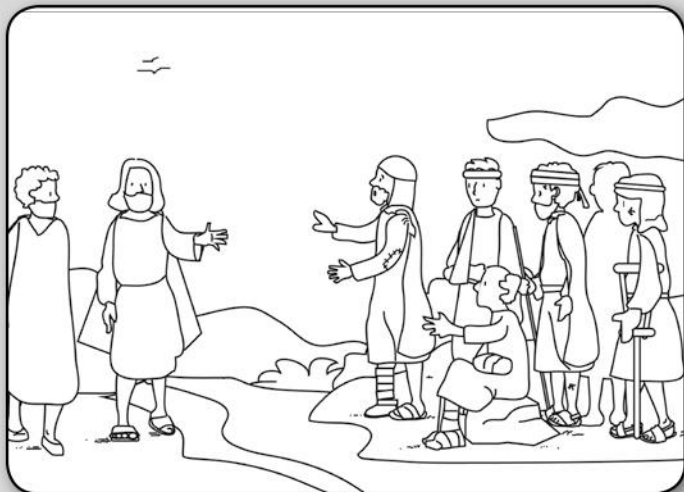

Dėkokime Dievui už jo dovanas

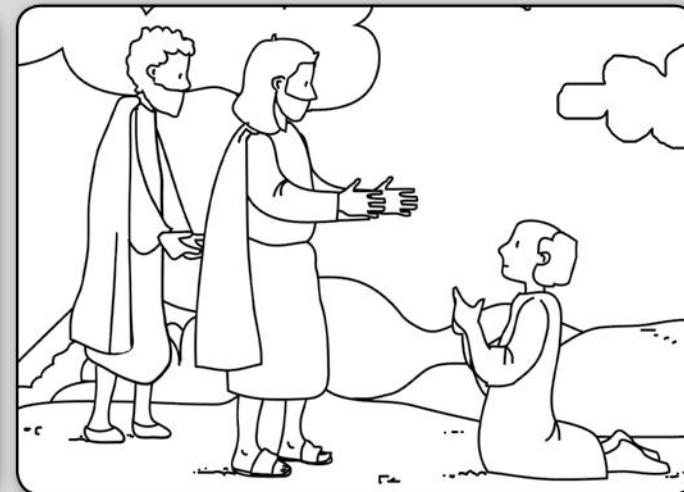
„Viskas yra jūsų! Bet jūs patys esate
Kristaus, o Kristus – Dievo.“
(1 Kor 3, 22-23)

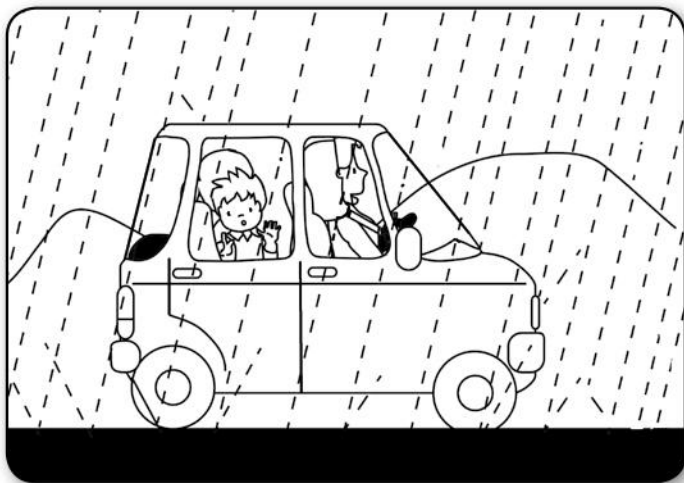
Jėzų pasitiko dešimt raupsuotųjų ir šaukė:
„Jėzau, Mokytojau, pasigailėk mūsų!“ Jėzus
atsakė: „Eikite, pasirodykite kunigams!“

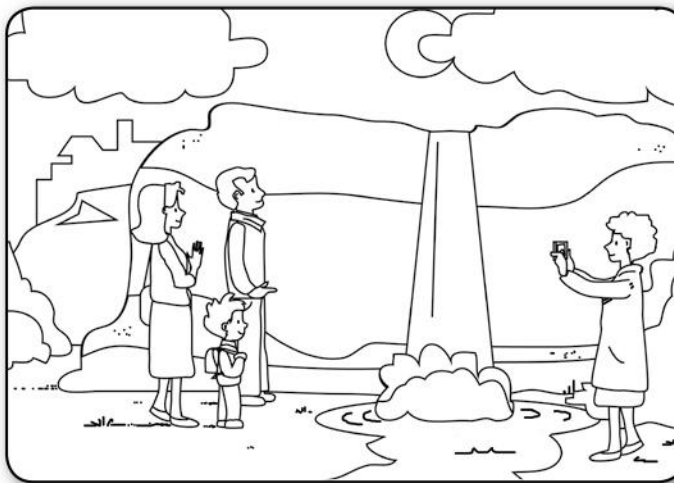
Beeidami jie pasveiko. Vienas jų, pamatęs, kad
išgijo, sugrįžo atgal ir dėkodamas parpuolė Jėzui
po kojų.

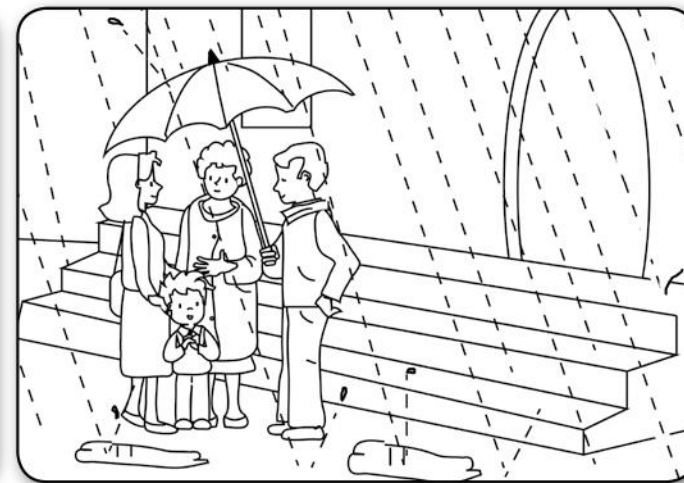
Jėzus paklausė: „Argi ne dešimt pasveiko? Kur
dar devyni? Kelkis, eik! Tavo tikėjimas išgelbėjo
tave!“

Kartą savo mamai ir dėdėms norėjau parodyti vieną
upelį. Važiuojant link tos vietos ėmė pliaupti smarkus
lietus.

Atvykus prie upelio dangus staiga nušvito ir pasirodžiusi
saulė leido mums pasigrožėti kriokliu ir aplankyti šalia
esantį senovinį kaimą.

Paskui vėl pradėjo lyti ir aš tariau: „Ačiū tau, Jėzau,
kad saulė švietė tada, kai buvome prie krioklio, ir kad
tik dabar pradėjo lyti.“

(Simonė iš Italijos)